

ΤΑ ΠΕΡΙΦΗΜΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

ΤΗΣ ΜΑΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΑΒΑΛΙΣΤΙΚΗΣ

Πώς αψάνει ποσοτικώς τὸ σιτάρι. Μέσον κατὰ τῶν ζῶων ποῦ καταστρέφουν τὰ σπαρτά. Τὰ φυλαχτά. Φυλαχτὰ ποῦ φέρνουν τύχη, ποῦ φέρνουν πλοῦτον καὶ προκαλεῦν τὴν εὐνοία τῶν ἰσχυρῶν κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Συνεχίζομεν σήμερον τὴν δημοσίευσιν τῶν μαγικῶν συνταγῶν ἀπὸ τὸ περιοδικὸν βιβλίον τοῦ Μικροῦ Ἀλφρέδου, μάγου καὶ ἀλχημιστοῦ πρὸ 500 ἐταίρων ἐτῶν ἀμείνωντος.

Γιὰ ν' αψάνη καὶ νὰ πολλαπλασιασθῆται τὸ σιτάρι.

Ἴδου πρῶτα-πρῶτα μιὰ μαγικὴ συνταγὴ γιὰ τὴν αὔξησιν τοῦ σιταροῦ :

Θὰ πάρετε ἓνα λίτρο φυτικοῦ ἄλατος, ποῦ γίνεται τεχνικὰ ἀπὸ ἀνθὴ τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ νίτρου—οἱ καλοὶ φαρμακοποιοὶ ἔχουν ἀπὸ αὐτὸ τὸ ἄλατι—θὰ τὸ βράσετε μέσα σ' ἕξ ἰλίτρα νερὸ μαζὶ μὲ δύο λίτρα καινούργιον καλὸ σιτάρι, μέχρις οὔτου τὸ σιτάρι ἀρχίσῃ νὰ σκάττει. Ἐπειτα θὰ σουρῶσατε αὐτὸ τὸ μίγμα μ' ἓνα πανί, πολὺ λευκὸ ὡς οὔτου στεγνώσῃ ὁλοτέλεια. Κατόπιν θάνακατέψετε σ' αὐτὸ τὸ μίγμα καὶ ἄλλο σιτάρι ἀρίστης ποιότητος ἐπὶ εἰκοσιτέσσαρες ὥρες. Ὅταν ἡ γῆ εἴνῃ πὰ ἔτοιμη γιὰ τὴν σπορὰ θὰ σπειρέτε μαζὶ μὲ τὸ ἄλλο σιτάρι καὶ αὐτὸ τὸ μίγμα καὶ θὰ δῆτε κατόπιν στὴ συγκομιδῇ, ὅτι τὸ σιτάρι ποῦ θὰ σὰς ἀποδώσῃ αὐτὴ ἡ ἐσοδεία θὰ εἴνῃ εἰκοσι φορές περισσότερον ἀπὸ τὴν προηγουμένην. Πρέπει ὅμως νὰ ξέρετε ὅτι τὸ πείραμα αὐτὸ δὲν κάνει νὰ ἐπαναληφθῇ δύο φορές ἐπὶ δύο συνεχεῖς χρόνους, στὸ ἴδιο χωράφι.

Γιὰ νὰ μὴ σὰς καταστρέφουν τὰ σπαρτά τὰ ζῶα.

Γιὰ νὰ μὴ σὰς καταστρέφουν τὰ ζῶα τὰ σπαρτά παίρνετε δύο μεγάλες καρabiδες, τίς βάζετε σ' ἓνα δοχεῖο γεμάτον νερὸ καὶ τίς ἀφήνετε ἐκτεθειμένους στὸν ἥλιον ἐπὶ δέκα ἡμέρας. Ἐπειτα μὲ αὐτὸ τὸ νερὸ ραντίζετε τὸ χωράφι σας ἐπὶ ὅκτω ἡμέρας συνεχῶς. Κατόπιν ξαναβάζετε τίς ἰδιαι καρabiδες μέσα σὲ καινούργιον νερὸ καὶ μὲ αὐτὸ ραντίζετε ἄλλες ὅκτω ἡμέρας τὸ χωράφι σας. Κατόπιν αὐτὸ θὰ δῆτε, ὅτι κανένα ζῶον, τσακάλι, ἀλεπού, ἢ ὅποιο ἄλλο δὲν θὰ τολμήσῃ νὰ πλησιάσῃ καὶ νὰ καταστρέψῃ τὰ σπαρτά σας.

Τὰ φυλαχτὰ τοῦ Παρακέλσου

Ἡ μεγάλῃ φήμῃ ποῦ ὁ Παρακέλσος ἀπόκτησε χάρι στὴς βαθεῖες του ἐπιστημονικῆς γνώσεως προσδίδει ἐξαιρετικὸ κύρος καὶ αὐθεντία στὰ ἔργα τὰ ὁποῖα ἐκείνος ἀφῆσε. Μέσα σ' αὐτὰ βεβαιώνει, ὡς γεγονὸς ἀναμφίβολο, ὅτι ἂν κατασκευάσῃ κανεὶς φυλαχτὰ ἀκολουθώντας τὰς μεθόδους του θὰ δῇ τὰ περιεργότερα ἀποτελέσματα ἀπὸ αὐτὰ. Ἐγὼ ὁ ἴδιος ἐδοκίμασα καὶ εἶδα μὲ μεγάλο μου θυμασμό τὴν ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν τους. Νὰ λοιπὸν τί λέγει γι' αὐτὰ μέσα στὸ «Μαγικὸ τοῦ Ἀρχιδόξου». Κανεὶς δὲ μπορεῖ, ἐκτός ἂν εἴνῃ ἀπερίσκεπτος, νὰ θέσῃ ἐν ἀμφίβωλον ὅτι τὰ ἀστρα καὶ οἱ οὐράνιοι πλανῆτες, ἐξασκοῦν παντοδυνάμους ἐπιδράσεις ἐπὶ παντὸς ὄντος ποῦ ζῆ καὶ κινεῖται σ' αὐτὸν τὸν ταπεινὸ κόσμον· καὶ ἀφοῦ βλέπομε κ' ἔχει ἀποδειχθῆ αἰσθητῶς ὅτι οἱ πλανῆτες δεσπόζουν μὲ τίς ἐπιδράσεις τους, στὸν ἄνθρωπον ποῦ εἴνῃ πλασμένος κατ' εἰκόνα του

καὶ τὰ... γάτα του.

Ὡς ἱερεὺς ὁ Κοντούζης, ἦταν πραγματικῶς τοιοῦτος. Ἄνα ἔμπαινε στὴν ἐκκλησίαν, ἔμπαινε σὺν λειτουργοῦ τοῦ Θεοῦ. Ὅταν λειτουργοῦσε ἤθελε πάντα τὸ τέμπλον καὶ τὴν Ἄγια Τράπεζαν σκολισμένα μὲ λουλουδία. Ἄν δὲν ὑπῆρχαν πραγματικὰ, ἔβραζε τεχνικὰ. Ὅλες ἡ ἱεροτελεσίαι ἦσαν μεγαλοπρεπεῖς καὶ θεοπρεπεῖς, ἄδκρου ἔτρεχον ἀπὸ τὰ πόδια του, ὅταν προσέφερε «τὴν ἀνάμακτον θυσίαν» καὶ γονατισμένος ἀναφωνοῦσε τὸ — «Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν, σοὶ προσφέρωμεν Ι...»

Ἐίχε ὠραία φωνὴ καὶ ἡ φωνὴ αὐτοῦ ἦταν εὐροθυμ καὶ εὐχάριστη.

Ὁ περιεργὸς, ὁ εὐφρόσεντος, ὁ ἀθυροότομος καὶ ἀξίος σπουδῆς, ἄνθρωπος αὐτὸς πέθανε εἰς τὸ 1819.

Ἐνα ἀπὸ τὰ τελευταῖα ποιήματά του εἶνε καὶ τὸ ἑξῆς :

Καλοτυχίω ἐκείνη, τὴν κόρη ποῦ βρεθῆ τὴν ἀνοίξῃ στὰ δάση, μὲ νεῖο ν' ἀναμωθῆ. Καὶ σ' ὠμορφο λειβάδι, στὸ χάραγμα τοῦ αὐγῆς, σὲ λουλουδάκια ἀπάνω, στὸ στόλισμα τῆς γῆς. Κι' ἐκεῖ κοντὰ νὰ τρέχουν βρώσες μὲ κρῦα νερά, κι' ἄγριοι καλαμιῶνες, χορτάρια δροσερά, κέδροι καὶ κυπαρίσσια, δένδρα μὲ τοὺς καρποὺς καὶ παρεκτὴ κοπάδια, φλογερές καὶ βοσκούς. Ποτάμια ποῦ νὰ τρέχουν, κἄπου γαργαριστά, νερὰ ποῦ νὰ ποτίζουν ἄγρι' ἀνθία πλουμιστά. Ἄπ' ἐκεῖ ν' ἀγγαντεύῃ στὰ δάση μακρὰ, τοὺς κάμπους ἀνθισμένους καὶ τὰ ψηλά βουνά. Νὰ βλέπῃ καὶ πουλάκια νὰ γλυκοκελαῖδουῖν καὶ ν' ἀναπετοῦρίζουν καὶ νὰ συχνοπηδοῦν. Μάλιστα νὰ σφουρίζῃ ἔσφραος ἀγῖνος, τὴν ὥρα π' ἀνατέλλει τ' ἀστὴρ ὁ αὐγερινός. Ὡν, τί χαρὰ μεγάλη, τοῦ πόθου γλυκαμῶς, ποῦ τὴν περικυκλῶνει καὶ γλυκοδροσομῶς... Ὁ ἔσκαλιστὴς τῶν βιβλιοθηκῶν

Θεοῦ καὶ προικισμένος μὲ λογικὸ, πολὺ περισσότερον πρέπει νὰ πιστέψωμε ὅτι οἱ πλανῆτες ἐξασκοῦν τὴν ἐπίδρασίν τους καὶ στὰ μέταλλα, γιὰ τίς πέτρες καὶ σὲ δ,τι ἡ φύσις καὶ ἡ τέχνη μπορεῖ νὰ παραγάγῃ, γιὰ τί ὅλα αὐτὰ τὰ πράγματα εἴνε κατώτερα ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον καὶ δέχονται εὐκολότερα τὴν ἐπίδρασιν τῶν ἀστρων, ἐπειδὴ στεροῦνται λογικοῦ, ποῦ χάρις σ' αὐτὸ ὁ ἄνθρωπος μπορεῖ νὰ μεταχειρισθῇ τὰ ὑλικά πράγματα γιὰ νὰ ἐλκύσῃ μὲ τὸ μέτρον του τὴν εὐνοίαν τῶν ἀστρων.

Μὰ ἐκεῖνον ποῦ εἴνε ἄξιον νὰ γίνῃ γνωστὸ καὶ νὰ προσεχθῇ, εἴνε ὅτι οἱ ἑπτὰ μεγάλοι πλανῆτες δὲν ἐπιδρῶν ποτὲ ἀποτελεσματικῶς παρὰ μὲ τὴν χρῆσιν τῶν ἑπτὰ μετᾶλλων ποῦ τοὺς εἴνε δικὰ τους, δηλαδὴ αὐτὸ ποῦ εἴνε συγγενῆ μὲ τὸ κυριώτερον συστατικὸν τους Ἐπ' αὐτοῦ οἱ σοφοὶ Καβαλισταὶ διεσπύσαντες μὲ τὴν ἐπιστήμην τους, κατόρθωσαν νὰ καθορίσουν ποῖο μέταλλο εἴνε συγγενὲς μὲ καθὲ πλανῆτη καθὼς καὶ τίς εἰδικότερες ποῦ εἴνε εὐνοικότερες γιὰ τὴν κατασκευὴ τοῦ φυλαχοῦ. Ἐτσι λοιπὸν ἔχομε τὸ χρυσάρι τὴν Κυριακὴν, γιὰ τὸν Ἥλιον, τὸ ἀσημὶ, τὴ Δευτέραν, γιὰ τὴν Σελήνην, τὸ σίδηρον, τὴν Τρίτην, γιὰ τὸν Ἄρη, τὸν ψευδάργυρον, τὴν Τετάρτην, γιὰ τὸν Ἐρμῆν, τὸν κασίτερον, τὴν Πέμπτην, γιὰ τὸ Λατὸν, τὸ χαλκὸν, τὴν Παρασκευὴν, γιὰ τὴν Ἀφροδίτην, καὶ τὸ μολύβι, τὸ Σάββατον, γιὰ τὸν Κρόνον. Μὲ αὐτὴ τὴν βάση θὰ δόσομε ἐδῶ τὸν τρόπον τῆς κατασκευῆς τῶν φυλακτῶν, ποῦ οἱ ἀρχαῖοι σοφοὶ τὰ ὀνόμαζαν καὶ «σφραγίδες».

Φυλαχτὸ ἢ σφραγίδα τοῦ Ἥλιου.

Αὐτὸ τὸ φυλαχτὸ γίνεται μὲ τὸ πῖο ἐκλεκτὸ καὶ τὸ πῖο ἀγνὸ χρυσάρι. Τὸ καταλλήλοτερον χρυσάρι γι' αὐτὴ τὴ δουλειὰ εἴνε τῆς Οὐγγαρίας ἢ τῆς Ἀραβίας. Σχηματίζετε μ' αὐτὸ μιὰ πλάκα στρογγυλὴν πολὺ λεῖα ἀπὸ τίς δύο μεριεῖς τῆς καὶ ἐπάνω στὴ μιὰ πλευρὰ χαραξάτε ἓνα τετράγωνον ἀποτελούμενον ἀπὸ ἕξ σειρῶν ἀριθμῶν, σὲ τρόπον ὅστε μετρῶντας τοὺς ἀριθμοὺς καθὲ σειρᾶς καθεῖνας καὶ ὀριζοντίως, νὰ βρισκῆτε ἀθροισμα 111, ὅπως εἴνε ἀκριβῶς ὁ παρακάτω πίναξ. Ἐκεῖνον ποῦ εἴνε μυστηριώδες σ' αὐτὸ ἐδῶ εἴνε ὅτι οἱ ἀριθμοὶ αὐτοὶ, οἱ ὁποῖοι χαραξονται καὶ στὰ φυλαχτὰ ὄλων τῶν ἄλλων ἀστρων, ἀποτελοῦν τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀστρων ποῦ εἴνε ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν καθὲ πλανῆτου καὶ ποῦ ὁ θεὸς τὰ ἔχει τάξει ὡς ὑπεκόους του. Ἐπὶ τῆς ἄλλης πλευρᾶς τῆς

6	32	3	34	35	1
7	11	27	28	8	30
19	14	16	15	23	24
18	20	22	21	17	13
25	29	10	9	26	12
36	5	33	4	2	31

πλάκας θὰ χαραξάτε τὴν ἱερογλυφικὴν εἰκόνα τοῦ Ἥλιου, ποῦ παριστάνει ἓνα βασιλέα μὲ τὸ στέμμα ἐπὶ τοῦ βασιλικοῦ του θρόνου, ποῦ κρατεῖ στὸ δεξιὸν τὸν ἄστρον σκίπτρον καὶ ἔχει ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του τὸν Ἥλιον καὶ δεικνύει ἓνα Λέοντα μαϊνόμενον μπρὸς στὰ πόδια του. Τὰ προτερήματα τοῦ φυλαχοῦ αὐτοῦ εἴνε ὅτι τὸ πρόσωπον ποῦ θὰ τὸ φορεῖ μὲ πεποιθήσιν καὶ ἐμπιστοσύνην θὰ προκαλέσῃ τὴν εὐνοίαν τῶν ἰσχυρῶν τῆς Γῆς, τῶν βασιλέων, τῶν πριγκιπῶν, τῶν μεγάλων ἀρχόντων, θὰ πλημμυρίσῃ ἀπὸ πλοῦτην καὶ ἀπὸ τιμῆς καὶ θὰ ἐκτιμᾶται ἀπὸ ὄλον τὸν κόσμον. Ὅπως καὶ παραπάνω λέμε, τὸ φυλαχτὸ αὐτὸ πρέπει νὰ κατασκευασθῇ Κυριακῇ, ποῦ εἴνε ἡμέρα τοῦ Ἥλιου.

Φυλαχτὸ ἢ σφραγίδα τῆς Σελήνης.

Αὐτὸ τὸ φυλαχτὸ γίνεται μὲ τὸ πῖο καθαρὸ ἀσημὶ ποῦ μπορεῖ νὰ βρῆ κανεὶς. Σχηματίζετε μ' αὐτὸ μιὰ πλάκα στρογγυλὴν, πολὺ λεῖα καὶ ἀπὸ τῆ μιὰ πλευρᾶς τῆς χαραξάτε ἑννέα σειρῶν ἀριθμῶν, ὅπως ὅστε καθὲ σειρὰ καθεῖνας καὶ ὀριζοντίως νὰ δίνει ἀθροισμα 369, ὅπως ἀκριβῶς εἴνε ὁ παρακάτω πίναξ. Ἀπὸ τὴν ἄλλῃ πλευρᾶ τῆς πλάκας χαραξάτε τὴν ἱερογλυφικὴν εἰκόνα τῆς Σελήνης, ποῦ παριστάνει μιὰ γυναῖκα μ' ἓνα φόρεμα εὐρύχωρον καὶ χυτὸ κ' ἔχει τὰ δύο πόδια στηριγμένα στὴ μέση ἐνός μασοφραγῶρον. Ἐχει ἀκόμα ἓν ἄπτερον ἀπάνω στὸ μέτωπον καὶ τὴν λέξην Σελήνην. Τὸ φυλαχτὸ αὐτὸ πρέπει νὰ κατασκευασθῇ μ' ἀνοικτήσιν Τρίτην καὶ νὰ

37	78	29	70	21	62	13	54	5
6	38	79	30	71	22	63	14	46
47	7	39	80	31	72	23	55	15
16	48	8	40	81	32	64	24	56
57	17	49	9	41	73	33	65	25
26	58	18	51	1	42	74	34	66
67	27	59	10	54	2	43	75	35
36	68	19	60	11	52	3	44	76
77	28	69	20	61	12	53	4	45

ΚΑΙ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ ΦΥΛΛΟΝ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»
Πανηγυρικὸν - Εἰκοσιτετρασέλιδον
Μὲ δύο σελίδας εἰκόνας ἀπ' ὄλον τὸν κόσμον καὶ ἀφθονον καὶ ἐκλεκτὴν ὕλην.

τυλιχθῇ σ' ἓνα λευκὸ πανί. Χρησιμεῖν πολὺ γιὰ νὰ θεραπεύῃ ἀπὸ τίς ἀσθένειες, προφυλάει τοὺς ὀδοπόρους ἀπὸ τοὺς κλέφτες καὶ τοὺς ἄλλους κινδύνους τοῦ ταξειδιοῦ των, καὶ εὐνοεῖ στὶς δουλειὰς των τοὺς ἔργατας καὶ τοὺς ἐμποροῦς.

(Ἀκολουθεῖ)